

gull, per a curar les nafres de la vanitat humana, no hi ha pas cap altre remei millor que'l sufriment. Sols aquell que plora tindrà compassió del afligit.

HERMENEGILD CARREBA I MIRÓ.

ESPIGUES I COMENTARIS

FELICITAT E INFELICITAT DEL MON

Quan sien rovellades les espases, quan brilli l'aixada, les presons sien vuides, els graners curulls, los esglaons dels temples gastats, los dels tribunals plens d'herba, los metges vagin a peu i els forners a cavall, aleshores serà ben governat l'imperi del mon. (Máxima xina.)

¡Ja te suc i substancia i sentit comú aqueixa máxima! Es veritat que es vella i manossejada, però es ara d'una esclatant actualitat, com mai.

De manera que, per a esser felís lo mon, i esser tot una bassa d'oli, una *xauxa*, o paradís terrenal, hauriem de veurer rovellades les espases... i ganivets i fusells i canons i tota arma de foc, o blanca, que serveixin per a matarse o fers-se mal les persones unes amb altres: rovellades, diem, pel cap ús que se'n fes d'elles, restant sempre desades.

A més, fora menester que brillessin les aixades... i totes les eines de treball, per lo molt que's fessin servir.

Item: les presons haurien d'esser totes vuides, porque tothom fos tan bon minyó que ningú hi tingués d'anar-hi. I, los graners curulls... per l'abundor vessant per tots els pobles i en totes les cases.

Aixís mateix los esglaons dels temples haurien d'esser gastats... pel trepitg freqüentíssim de moltíssimes de persones que hi entren i surten: i los dels tribunals cuberts d'herba... porque ningú enterament les puja i baixa, a causa de no haver-hi plets, ni raons, ni criminals al mon.

Per últim: los metges vagin a peu... per la poca feina i cap pressa que haurien de dur, visitant malalts, a causa de la salut general de totes les persones: i los forners a cavall... per la molta gana (que no te espera) que tothom gasta, i han de córrer, córrer d'atipar la gent.

¿Es aixó lo que passa al mon?... ¡Si fos veritat tanta bellesa!

Ben al inrevés passa, are més que mai.

Les espases i tots els artefactes de matar gent

han lluit i s'han *desrovellat* (de quina manera! a la passada guerra... i llueixen encara a Europa per la lluita sagnant.

Les aixades... i tots els utensilis de treball per a molts vaguen i perillen de *rovellarse* més que avans per lo molt que molts s'ajeu a n'el treball i les poques hores de treballar que tothom demana.

I... les presons prou son ben plenes per tot arreu, que les deuen engrandir i ferne de noves tot sovint.

I... els graners i dipòsits de menjars no son pas *curulls* a totes les cases, ans totes les nacions se queixen de la poca producció i manca de subsistencies, essent aquest un dels més greus problemes socials.

I... els esglaons dels temples més que gastats, son més aviat *sencers*... per la poca gent que vol anar a missa, i s'estimen més anar a altres llocs, que no devem esmentar.

En canvi, les escales dels jutjats i audiencies ja avencen de *gastarse*... per la molta gent que sovint, sovint hi van, uns per a declarar, altres per a esser jutjats.

I... els senyors metges prou (¡no'ls ho envejo pas, ni critico!) que han d'anar a *cavall*, amb auto, o altres carruatges, per a assistir als molts malalts que, als nostres temps, de per tot arreu els demanen, a causa de tantes i tan estranyes enfermetats, ben naturals unes, i altres causades pels vicis i abusos, pel capficament nerviós de les persones i la dolenteria de la gent.

I... los forners no han pas d'anar a cavall, porque tothom tingui una gana que l'*arbori*. ¡N'hi han tants de desganats i malaltiços que no saben pas qué menjar, ni com fers-ho empassar, i que amb ben poc pa ne tenen prou!

Doncs... ¿aixís estem mal governats i no hi ha felicitat al mon segons el gran sentit de l'esmentada máxima xina?

Es aixís mateix: massa que ho endevina i es veritat.

OMEGA.

AIGUA AVALL

Senyors, soc periodista. A vostés els farà estrany ¿oi? També me'n fa a mí. Tot d'un plegat m'ha surtit aquest nou ofici com m'hauria pogut sortir un grà al clatell o un ull de poll al dit xic del peu. Un amic meu em diu que aixó em ve de la sang. Som al comens de la prima-